

HET M.A.B. VÓÓR 50 JAAR

door Prof. J. Nathans

De decembermaand is een goede maand om tot zich zelf in te keren; het M.A.B. draagt daartoe materiaal aan. In een vorige aflevering had Keuzenkamp, de latere hoogleraar, een lastig geval aan de orde gesteld waarop ik niet inga maar dat hij inleidde met de stelling dat de zich zelf respecterende accountant het altijd druk heeft over zijn verantwoordelijkheid. Hij betoogt dat die niet iets is waaromtrent men overeenstemming kan bereiken omdat het gevoel daarvoor niet kan worden verkregen door studie maar uit heel andere bronnen spruit. Dat is koren op de molen van Dijker, hoort u maar:

„Wanneer een accountant het altijd druk heeft over zijn verantwoordelijkheid blijkt daaruit m.i. nog niet dat hij zichzelf respecteert. Er blijkt m.i. alleen uit, dat die accountant omtrent zijn verantwoordelijkheid nog niet met zich zelf tot klaarheid is gekomen.” Hij vervolgt dan dat hij altijd op zijn hoede is voor de man die telkenmale verzekert „alleen eerlijk” te willen handelen; deze acht dat blijkbaar niet vanzelf sprekend maar heeft het nodig om zich over het hoofd van de toehoorder heen dit beginsel voor te houden. Met die accountant die het zo druk heeft over zijn verantwoordelijkheid zou hij om dezelfde reden voorzichtig willen zijn.

Nu ik het maandblad over 1930 dichtsla valt het mij op dat ik zo dikwijls over Dijker en zo zelden over Limperg heb gesproken. Toendertijd zou dat onmiddellijk vragen hebben opgeroepen inzake mijn zuiverheid van leer. De reden is erg simpel: Dijker schreef bijzonder veel in dat jaar en hij deed dat, denk ik, toch wel graag provocerend. Bovendien is van Limperg heden ten dage veel meer algemeen bekend dan van Dijker. Zodoende, ziet u.